

Kultur

■ Eliel Lazo, sang og percussion, er garanteret for, at Tiptoe Bigbands Cuba-koncerter også bliver visuelt medrivende. PR-foto

Tiptoe Bigband spiller cubansk

Musik: Selv om mange forbinder Cuba med en tilbage-lænet livsstil, er cubansk musik ikke kun *loose* og afslappet. Højdepifertrompeter, hid-sige rytmer i et opskruet tempo og kaskader af energi, der vælter ud over scenekanten karakteriserer også landets musik.

Det kan man forvisse sig om, når Odenses professionelle bigband, Tiptoe, og dets kunstneriske leder, dirigenten Torben Sminge, i sommer præsenterer Toca La Musica Afro-Cubana.

Tiptoe har engageret nogle af de fremmeste repræsentanter for afro-cubansk mu-

siktradition til tre koncerter, hvis repertoire spænder fra afro-cubansk folkløse over traditionel cubansk musik til "afro-cuban-meets-jazz". Gæstemusikerne er Raisa Castro, Carlos Pérez, Eliel Lazo, Ignacio Guerra Acosta og Rune Harder Olesen.

Tiptoe Bigbands cubanske turné begynder på Amfiscenen ved Brandts i Odense torsdag 11. juli kl. 21.

Næste stop er Copenhagen Jazz Festival søndag 14. juli kl. 12 i Kulturhuset Islands Brygge. Sidste stop gælder Aarhus Jazz Festival og Ridehuset torsdag den 18. juli kl. 14.

Sommerglæde manglede ord

Klumme: Under titlen "Ekstisk" funderede kulturbloggeren Søren Sommerglæde i lørdagens udgave af klummen "Ufiltreret" over kulturoplevelser i nærmiljøet. Men der var beklageligvis roget et par linjer ud af teksten. Det spolerede i den grad sammenhængen og forståeligheden, så her bringer vi det forkludrede afsnit, som det var tænkt og skrevet:

"Forleden tog jeg en tur til Svendborg. Det var faktisk en oplevelse, om end jeg

var af sted i embeds medfør. For det fik mig til at tænke på hvor mange steder her på øen, jeg faktisk aldrig har været, og hvor mange kulturelle oplevelser, jeg ikke har nået, fordi jeg dybest set har min oplevelsessfære tre steder: Odense, København og udlandet. Ironisk nok, skulle der jo altså en udlænding til, for at jeg fik øjnene op for de mangeartede kulturelle oplevelser, jeg har inden for halvanden times radius fra min hoveddør".

Tøsing med sommergæster

Kunst: Fra 20 juli til 11 august udstiller "Tøsingerne" i Sognehuset i Troense. Årets gæster er maleren Helle Bertram, der henter sin inspiration i lyset og naturen og Erik Flyngenring, som viser sine finurlige skululpturer. De faste kunstnere i gruppen er: Britta Kristensen, Peter Brusendroff, Anne Marie Johansen, Poul Rasmussen, Kirstin Andersen, Leena Miikkulainen, Ove Witt og Anette Botter. Der er åbent dagligt 14 til 18.

Fokus på naturbeskueren

Kunst: "fruholm" har netop udgivet den 6. Odsherredplakat med motiver fra den stor-slåede natur.

I år er der fokus på den aktive naturbeskuer, der ikke kan lade være med at bringe nogle af de gode minder med hjem, uanset om det er det våde tang, de halvt opløste blade, de smukke tørrede blomster, svampene, et stykke drivtømmer. Årets plakat er produceret efter en akvarel malt af kunstneren Nina Ferlov, som fruholm.

Redaktører:
Lene Kryger, 65 45 51 65,
lkryger@fyens.dk

Marie Jung, 65 45 51 61
mju@fyens.dk

Journalister i Odense:
Kenneth Skipper 65 45 51 67,
kesk@fyens.dk
Simon Staun, 65 45 51 60,
sim@fyens.dk
Morten Vilsbæk, 65 45 51 68,
mvi@fyens.dk

Malene Birkelund, 65 45 51 82,
mal@fyens.dk

Pressemeddelelser sendes til:
E-mail: kultur@fyens.dk

Journalister i Svendborg:
Iben Friis Jensen, 63 45 21 11
ibfj@faa.dk
Marianne Kjær, 63 45 21 51
makj@faa.dk

Kulturkalenderen:
Telefontid: man-fre: 9-17,
65 45 23 26,
kultur@fyens.dk

Redigeret af:
Ingelise Nygaard Rasmussen

Tirsdag 9. juli 2013

■ Airbourne gav en fremragende koncert søndag på Roskilde Festival. Bandets guitarist David Roads står yderst til højre. Fra venstre er det desuden Justin Street, Joel O'Keeffe og Ryan O'Keeffe. PR-foto

Vildbasser fra Warrnambool

■ Årets koncert på Roskilde Festival blev leveret af det australske band Airbourne. Avisen fik et eksklusivt interview med bandet, der begyndte karrieren på et lokalt hotel i staten Victoria

Byen Warrnambool ligger fire timers kørsel sydvest for Melbourne. Kystbyen er befolket af fanatiske fans af australsk fodbold samt hund- og hestevæddelselskere.

- Meget mere australsk bliver det ikke. Vi fire medlemmer blev tit drillet med, at vi var nogle langhårede rockere, siger Airbournes guitarist Dave Roads med øgenavnet Roadsy.

Engang var der flere spillesteder i byen, men i dag er de fleste steder lukket og mulighederne for at give koncert dermed begrænset.

- Da vi begyndte at spille sammen i 2003, indså vi hurtigt, at det ikke var i Warrnambool, vores karriere skulle tage fart. Vi besluttede efter kort tid at rykke til Melbourne, der har en omfattende musikscene og langt bedre muligheder for at få spillejob, fortæller Dave Roads.

Australien er et kæmpe land. Faktisk et kontinent. Men modsat i USA er der ikke synderlig stor forskel på musikken, uanset om den udspringer af Brisbane, Perth,

nødt til at drage til USA eller Europa, hvis de ville leve af musikken.

- Det indså AC/DC også tidligt i karrieren, da de flyttede til London. Først flere år senere vendte de tilbage til Australien og kunne fylde de store arenaer, fortæller Dave Roads.

Dyrt at drage ud

Det har været både hårdt og dyrt at sætte hele butikken. Men det er oddsene, når man er født et sted, hvor der er mange timers flyvning til de lande, hvor ens musik er eftertragtet.

- Afstandene og de økonomiske konsekvenser har gennem årene betydet, at glimrende australske bands aldrig har fået den opmærksomhed, de fortjener. The Easybeats og Skyhooks er gode eksempler på dygtige bands, som ikke er ret kendte uden for

Australien, forklarer Dave Roads.

Når de australske bands brager igennem, skyldes det ofte en helt særlig energi på scenen. Det kendetegner også Airbourne.

- Jeg tror, det handler om en særlig australsk ånd. Vi har altid hadet bands, der bare stod på scenen og kiggede på deres snøbånd. Airbournes ambition har altid været at være entertainere og musikere på samme tid, så vi knokler konstant på at forbedre live-showet. Vi er stolt af den australske arbejdsmoral, der handler om at smøge ærmerne op, komme i gang og give alt, man har i sig, siger Dave Roads.

Verden har brug for rock

Han håber, at koncerten på Roskilde Festival kan åbne dørene til de danske spillesteder, så Airbourne kan tage på

en turné, hvor deres navn står øverst på plakaten.

- Man kan jo kun krydse fingre for, at de 10.000-15.000, som hørte os på Roskilde Festival, vil fortælle alle deres venner, at de skal tjekke os ud både på album og live. Vi har netop udgivet vores tredje album, og selv om vi stadig - med stor stolthed - har AC/DC som inspirationskilde, har vi også efterhånden finpusset vores eget udtryk så meget, at vi står for en gang unik rock'n'roll i 2013. Uden at jeg dog vil påstå, vi har genopfundet hjulet. Verden har brug for rendyrket rock, og det skal vi nok levere langt ind i det 21. århundrede, lover Dave Roads.

Af Simon Staun
sim@fyens.dk

Airbourne

Bandet blev dannet i 2003 af brødrene Joel (guitar og vokal) og Ryan O'Keeffe (trommer), Dave Roads (guitar) samt Justin Street (bas).

Airbournes debut-ep "Ready to Rock" udkom i 2004. I begyndelsen af 2005 flyttede bandet til Melbourne, hvor de senere på året fik en kontrakt på fem albummer med Capitol Records. I dag hører de under Warner Music, hvor de netop har udsendt tredje album "Black Dog Barking".

Bandet har været opvarmningsband for Mötley Crüe, Motörhead og Rolling Stones samt spillet på en lang række store festivaler.

Bandet nævner følgende bands som inspirationskilder: Def Leppard, AC/DC, Judas Priest, Thin Lizzy, The Angels, Rose Tattoo og Motörhead.
www.airbournerock.com

Filmnyt. Filmsjakket er titlen på et nystiftet sydfynsk filmselskab, der planlægger at instruere 13 afsnit af "Død mands kiste". **Kultursiderne onsdag**

Så sandelig: Smæk for alle skillingerne

■ "Store Claus og den knap så store lille Claus" er eventyrlig leg i Landsbyen

TEATER

John Doe Teatret: "Store Claus og den knap så store lille Claus"
★★★★★

Nogen gange bliver man fyldt med en stor glæde over alt det, teater kan.

Og når det kan så meget og så naturligt som John Doe Teatrets version af H.C. Andersens "Store Claus og lille Claus", ja så er man nærmest lykkelig.

Præcis som når man oplever, hvordan to børn opslugt af leg går ud og ind af eventyret, samtidig med, at de også er sig selv.

"Nej, jeg gider ikke være lille Claus", siger Michael.

"Jo, det skal du være, for du er den mindste", siger Jesper.

Alle - fra den mindste til den største - lever vi os ind i legen, som Michael Grønnemose og Jesper Dupont så charmerende og livfuldt leger den i deres gårdteater, hvor akustikken er i top og alle kan høre hvert et livsligt ord.

Vi er med, når Store Claus kværker det reb, der er Lille

■ Michael Grønnemose (tv) og Jesper Dupont fornøjer publikum med et elsket eventyr. Foto: Morten Rode

Claus' hest. Vi er med, når Lille Claus narrer bonden og degnen. Vi er med, når værts-husholderen tror, han slår den gamle bedstemor ihjel.

Og vi er sandelig også med, når Lille Claus til sidst smider Store Claus i vandbaljen og løber med alle skillingerne.

Vi er i det hele taget i den grad med i de 45 minutter, forestillingen varer. Uanset hvor gamle vi er. De mange børn ved premieren søndag sad limet til høballerne, og de voksne frydede sig. Også over det sproglige overskud, der kendetegnede forestillingen. Denne anmelder sad i sommersolen og blev ganske stolt over at bo i en by, som yder de skillinger, der skal til for at

alle besøgende i Den Fynske Landsby ganske gratis (når entreen er betalt) kan opleve teatret, når det er bedst.

Så sandelig: Smæk for alle skillingerne. Præcis ligesom den "Klods Hans", de to skuespillere har frydet os med de sidste fem somre.

Om forestillingen

"Store Claus og den knap så store lille Claus" af Jesper Dupont og Michael Grønnemose, John Doe Teatret - i Fjeldstedgården, Den Fynske Landsby. Til 21. juli (dog ikke 15. juli) kl. 10.30 og 12.30. Det er gratis at se forestillingen, når entré til landsbyen er betalt.

Af Marianne Koch
kultur@fyens.dk

Dådyrene ved Hindsgavl blev væk fra musikken

■ Hornet i fokus ved åbningskoncerten på Hindsgavl Festival

KLASSISK
Åbningskoncert Hindsgavl Festival
★★★★☆

Fornuftigt af dyrene i Hindsgavlskovene at holde sig på behørig afstand af åbningskoncerten ved årets Hindsgavl Festival. Hornmusik er jo for dem lig med jægere på krigsstien.

Det bliver tydeligt bekræftet i Brahms' "Trio for valdhorn, violin og klaver". Brahms elskede naturen og elskede hornet, tænk blot på de fire symfonier. Kærligheden dyrker han i de muntre, hurtige, gjaldende ydersatser, og i adagioen, hvor horn- og violinstemmen forenes i det

smukkeste sorgmod, man kan forestille sig. Den fremragende hornist Theunis van der Zwart havde valgt at spille på det ventil-lose naturhorn. Sikke en præstation!

Hornets rolle

Hindemith er ikke hyppigt spillet herhjemme, så lidt dritstigt var han sat på åbningskoncertens program.

I "Sonate for althorn og klaver" deklamerer de to musikere et lille dialogdigt om hornets musikalske rolle.

Hindemiths korte "Violinsonate" fik både den lyrisk mediterende, men i passager også den fandenivoldske behandling, som den kræver.

Aftenens violinist Isabelle Faust med sin faste koncertpartner, pianisten Alexander Melnikov, var i topform.

Til gengæld fik hun først rigtig fast greb om Brahms' "2. violinsonate" i sidstesatzen.

Uforklarligt syntes hun tøvende i de to første satsers indledninger, en tilbageholdenhed, der fortsatte i flere af de introverte passager.

Megen kontakt eller støtte var der ikke at finde hos Melnikov. Han virkede underlig distant, i sin egen verden, endnu tydeligere endda i Brahms-trioen.

24 koncerter byder festivalen i år på - en væsentligt faktor i det fynske musikliv.

Om koncerten

Hindsgavl Slot, søndag: Isabelle Faust, violin, Theunis van der Zwart, horn, og Alexander Melnikov, klaver.

Af Mikael Krarup
kultur@fyens.dk

■ Airbourne gav en fremragende koncert søndag på Roskilde Festival. Bandets guitarist David Roads står yderst til højre. Fra venstre er det desuden Justin Street, Joel O'Keeffe og Ryan O'Keeffe. PR-foto